

Sygnatura akt I C 984/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodnicząca: SSR Małgorzata Adamek-Rogowska

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 marca 2017 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Ltd z siedzibą na Malcie

przeciwko G. G.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 984/16

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Ltd wniosła o zasądzenie od pozwanej G. G. kwoty 1489,27 zł wraz odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 21.01.2016r.. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu żądania twierdziła, że w dniu 17.11.2013r. pozwana dokonała rejestracji w systemie informatycznym spółki (...). Po dokonaniu rejestracji za pośrednictwem formularza umieszczonego na stronie (...) spółki (...) złożyła wniosek, którego celem było zawarcie umowy pożyczki. Po wygenerowaniu profilu klienta spółka (...) wysłała pozwanej ramową umowę pożyczki z wygenerowanym dla tej umowy numerem. Warunkiem potwierdzenia ramowej umowy pożyczki było przelanie na rachunek (...) kwoty 0,01 zł oraz wpisanie kodu potwierdzającego ramową umowę pożyczki, co pozwana uczyniła w dniu 17.11.2013r. W dniu 20.11.2014r. w związku z zaakceptowaniem przez pożyczkodawcę wniosku o udzielenie pożyczki (...) Sp. z o.o. dokonała przelewu na rachunek bankowy pozwanej kwoty 1 800 zł. Dzień spłaty pożyczki określono na 21.06.2015r., a całkowita kwota do zapłaty wynosiła 1 800 zł. Strona powodowa wskazała, że Spółka (...) podjęła liczne próby kontaktu w celu spłaty zadłużenia, a także podjęła działania windykacyjne przewidziane w ramowej umowie pożyczki. W związku z ich wykonaniem obciążyla pozwaną kosztem tych czynności w kwocie wynikającej z tabeli opłat tj. 0,00 zł.

W dniu 30.12.2014r. (...) Sp. z o.o. zawarła ze stroną powodową umowę przelewu wierzytelności, której przedmiotem była min. wierzytelność objęta pozwem.

Według twierdzeń pozwu pozwana dokonała częściowej spłaty zadłużenia na kwotę 2312,74 zł, do zapłaty na dzień jego złożenia pozostaje kwotą 1489,27 zł.

Pozwana G. G. nie stawiała się na rozprawę, ani też nie zajęła stanowiska na piśmie, wobec czego sąd na podstawie art. 339 § 1 k.p.c. wydał wyrok zaoczny, w którym powództwo oddalił z przedstawionych poniżej motywów. Fakt bowiem, że pozwany nie wdaje się w spór nie oznacza, że sąd jest zwolniony z oceny zasadności żądania opartego na twierdzeniach zgłoszonych w pozwie (zob. min. orzeczenia S.N. z 15.09.1967 r. w sprawie III CRN 175/67, Biuletyn

S.N. 1974 nr 1 poz. 4, z 21. 05.1971 r. III CRN 99/71B. S..N. 1971, nr 7 -8 , poz. 123, z 7.06. 1972 , (...) 30/72 , LEX nr 7094).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana G. G. w dniu 17.11.2013r. dokonała rejestracji w systemie informatycznym spółki (...). W dniu 18.11.2013r. dokonała przelewu kwoty 0,01 zł, w którego tytule znalazło się stwierdzenie o akceptacji warunków ramowej umowy pożyczki (...). (...). W dniu 20.11.2014r. z tytułu pożyczki o numerze (...). (...) udzielono pozwanej pożyczki w kwocie 1800 zł. Jednocześnie w informacji o udzielonej pożyczce w kwocie 1800 zł, określono termin wymagalności na 21.06.2015r., wysokość opłaty administracyjnej na 0.00 zł.

Dowód: wydruk przelewów k.6,7, informacja o pożyczce k.5

Z kolei w wydruku indywidualnych warunków pożyczki z dnia 20.11.2014r. wskazano wysokość pożyczki na kwotę 1800 zł, opłatę administracyjną na kwotę 399, 20 zł , a termin zwrotu pożyczki określono na 30 dni. Natomiast w wydruku ramowej umowy pożyczki z dnia 10.11.2014r. znalazły się zapisy min. o tym, że na całkowity koszt pożyczki składa się opłata administracyjna zgodna z tabelą opłat przedstawioną na stronie internetowej pożyczkodawcy. W wydruku załącznika do ramowej umowy pożyczki znalazły się w formie tabeli, opłaty za przedłużenie umowy pożyczki w relacji do kwoty pożyczki. W przypadku pożyczki na kwotę 1 800 zł, kształtujące się w zależności od terminu przedłużenia - od 311 zł do 502 zł. Ponadto w wymienionym załączniku znalazła się min. tabela opłat za upomnienia wysyłane drogą telefoniczną oraz elektroniczną w formie SMS w kwotach – zależności od wysokości zadłużenia i terminu opóźnienia - od 5 zł do 280 zł, przy pożyczce do 1800 zł do 170 zł.

Dowód: wydruki ramowej umowy pożyczki k.8-10, indywidualnych warunków umowy pożyczki k.11

Pozwana w związku z otrzymaną pożyczką dokonała wpłat w kwotach: 19.12.2014r. 401,60 zł, 23.01.2015r. 502 zł, 26.01.2015r. 75 zł, 4.03.2015r. 677,04 zł, 8.04.2015r. 675 zł, 22.05.2015r. 730 zł, 25.09.2015r. 960 zł, 21.01.2016r. 500 zł, 10.07.2016r. 150 zł, 26.07.2016r. 100 zł tj. łącznie 4 770,64 zł. W tej sumie na poczet opłat z tytułu przedłużenia umowy pożyczki zarachowano kwotę 2 204,16 zł, na poczet kosztów windykacyjnych, kwotę 1460 zł, na poczet opłaty administracyjnej kwotę 398,30 zł

Dowód: pismo powoda z 23.11.2016r. k.36

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Skuteczny przelew wierzytelności jest oczywiście uwarunkowany istnieniem wierzytelności po stronie cedenta w dacie zawierania umowy przelewu. W niniejszej sprawie mamy do czynienia ze stosunkiem prawnym nawiązanym między przedsiębiorcą a konsumentem. Ochrona konsumentów jako słabszej strony stosunków zobowiązaniowych znalazła swoje odzwierciedlenie nie tylko w przepisach ustawowych, ale i w art.76 Konstytucji RP, zgodnie z którym władze publiczne chronią konsumentów, użytkowników i najemców przed działaniami zagrażającymi ich zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu oraz przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi. Zakres tej ochrony określa ustawa.

Zgodnie z art. 385 k.c. postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, jeżeli zostały sformułowane jednoznacznie. Nie uzgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu.

Zgodnie z art. 13 ust.1 ustawy z 12.05.2011r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. nr 126, poz. 715 ze zm.) konsument powinien być poinformowany przed zawarciem umowy na trwałym nośniku min. o rzeczywistej rocznej stopie oprocentowania kredytu, o kosztach jakie ma ponieść w związku z zawartą umową. Powód nie przedstawił dowodu,

aby obowiązek ten wobec pozwanej został spełniony. Ponadto z przedstawionych przez powoda dowodów wynika, że pozwana, dokonując przelewu na kwotę 0,01 zł w dniu 18.11.2013r. zaakceptowała warunki umowy o innym numerze i z innej daty. Umowa, z której powód wywodzi roszczenie została zawarta później, aniżeli umowa której warunki pozwana zaakceptowała, dokonując przelewu w dniu 18.11.2013r. Powód nie przedstawił warunków umowy z 18.11.2013r., ani dowodu na doręczenia pozwanej warunków umowy z 20.11.2014r., czy ich akceptacji przez pozwaną.

Zgodnie z art. 385 par.2 k.c. wzorzec umowy powinien być sformułowany jednoznacznie i w sposób zrozumiały. Postanowienia niejednoznaczne tłumaczy się na korzyść konsumenta. W niniejszej sprawie, jak wynika z twierdzeń pozwu, opłata administracyjna za udzielenie pożyczki nie została przewidziana, co potwierdzają warunki umowy, w których opłata administracyjna została określona na 0,00 zł (k.5) . Natomiast już w wydruku indywidualnych warunków pożyczki z dnia 20.11.2014r. wskazano wysokość pożyczki na kwotę 1800 zł, zaś opłatę administracyjną na kwotę 399, 20 zł.

Pozwana w związku z otrzymaną pożyczką w wysokości 1 800 zł, dokonała wpłat w łącznej kwocie 4 770,64 zł. W tej sumie na poczet opłat z tytułu przedłużenia umowy pożyczki zarachowano kwotę 2 204,16 zł, na poczet kosztów windykacyjnych kwotę 1460 zł, na poczet opłaty administracyjnej kwotę 398,30 zł.

Brak dowodów, aby pozwana składała wnioski o przedłużenie pożyczki. Zgodnie natomiast z art. 483 k.c. kara umowna może być zastrzeżona jedynie w przypadku niewykonania bądź nienależytego wykonania zobowiązania o charakterze niepieniężnym.

Wynagrodzeniem za korzystanie przez pożyczkobiorcę z pożyczki są zasadniczo odsetki, których górny pułap w celu zapobieżenia lichwie został wyznaczony przepisem art.359 § 2 k.c. jako czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP (w dacie zawarcia przedmiotowej umowy). Wysokość opłat związanych z udzieleniem pożyczki jak i opłat windykacyjnych , powinna być ekwiwalentem tego rodzaju usługi i co do zasady odpowiadać rzeczywistym kosztom poniesionym z tego tytułu.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 15.06.2012r., XVII Amc 5345/11 uznał za niedozwolone i zakazał jednemu z banków wykorzystywania min. postanowienia dotyczącego opłat za wysłanie wezwań do zapłaty w wysokości 15 zł. Klauzula w tym zakresie jest zapisana w rejestrze klauzul niedozwolonych pod poz. 5331. W wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 16.01.2013r., (...), za niedozwoloną została uznana opłata za wysłanie monitu w wysokości 10 zł. Decyzją z 8.09.2014r., nr (...), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zakwestionował min. opłatę naliczaną przez jeden z banków za monit telefoniczny w wysokości 9 zł. W wyroku z 19.12.2014r., (...), Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za niedozwolony uznano zapis ustalający opłatę za bezpośrednią wizytę w miejscu zamieszkania klienta w przypadku nieterminowej spłaty w wysokości 50 zł.

Wyroki prawomocne w zakresie klauzul niedozwolonych korzystają z prawomocności rozszerzonej, stosownie do art.479⁴³ k.p.c. i sąd uwzględnia je z urzędu.

W przedstawionych przez stronę powodową wydrukach załącznika do ramowej umowy pożyczki znalazły się w formie tabeli, opłaty za upomnienia wysyłane drogą telefoniczną oraz elektroniczną w formie SMS, w kwotach – w zależności od wysokości zadłużenia i terminu opóźnienia, a zatem oderwane od rzeczywistych kosztów z tego tytułu - od 5 zł do 280 zł, przy pożyczce do 1800 zł do 170 zł. Należy zatem uznać je za niewiążące także z uwagi na ich abuzywność. Łącznie na poczet kosztów windykacyjnych od pozwanej z dokonanych przez nią kwot zarachowano kwotę 1460 zł.

Z przytoczonych względów powództwo w ocenie Sądu jest niezasadne wobec czego podlegało oddaleniu.